JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 10den JUNY, 1826. N. 23

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM. LEE

UITTREKSELS VAN HAARLEMSCHE KOURANTEN.

Parys, 7den Maart.—Dezer dagen heeft een der kommissarissen van Policie zich in een der voornaamste prenten-magazynen vervoegd, ten einde onderzoek te doen naar zoodanige prenten, als welke zouden kunnen dienen, om een geest van wederspannigheid levendig te houden. Ten gevolge van dien is de hand gelegd op eene menigte afbeeldsels van *Napoleon* en *Marie Louise*, en op een aantal spotprenten.

Den 14den Maart.—Een onzer dagbladen levert berigten van het eiland Ithaca van den 18den Feb. en alzoo van tamelyk late dagteekening. Men had aldaar tyding, dat Missolonghi tot den 15den Maart van leeftogt voorzien was, doch men was tevens onderrigt, dat die vesting destyds met ernst door de benden van Ibrahim werd belegerd en beschoten; dat het geschut grootendeels door Fransche kanonniers werd bediend, en men hoopte, dat zich eerlang de gelegenheid zoude opdoen, om die benaauwde stad andermaal hulp toe te voeren.

Eergisteren hebben de beraadslagingen in de Kamer der Pairs, by gelegenheid van de behandeling van eene voordragt, betreffende het tegengaan van misdryven, door Franschen op de Middelandsche Zee gepleegd, eene zeer belangryke wending genomen. De markies de Chateaubriant heeft op die wet een amendement voorgesteld, strekkende, dat alle de genen, welke regtstreeks of van ter zyde, en onder welk voorwendzel ook, deel nemen aan den slavenhandel in de Levant, volgens de wet van 1818 zullen worden gestraft. Het behoeft geen betoog, dat de markies ten dezen heeft bedoeld de Fransche schippers, welke geene zwarigheid hebben gemaakt, om hunne schepen te leenen tot het vervoeren van Grieksche vrouwen en kinderen, die uit hun vaderland naar de Turksche steden zyn gesleept en aldaar op de openbare markten, als slaven, aan de meestbiedenden zyn verkocht.

Men verneemt, dat de markies by die gelegenheid eene redevoering heeft gedaan, welke de aanwezigen ten uiterste heeft getroffen, en dat hy door den heer Lainé op eene deftige en mannelyke wyze is ondersteund. De minister van justitie, de heer de Peyronnet, heeft tweemalen het gestoelte beklommen, ten einde eene zoo gewigtige verandering in deze wet voor te komen, doch het schynt, dat zyne gronden niet hebben opgewogen tegen de welsprekende verdediging van de regten der menschheid van den heer de Chateaubriant; immers men verneemt, dat de Kamer het amendement, met eene meerderheid van 85 tegen 64 stemmen, heeft aangenomen.

Deze uitslag heeft eene algemeene tevredenheid gebaard, en men begint eenige hoop te koesteren, dat by de pairs eene ernstige poging zal worden gedaan tegen de wet op de eerstgeboorte; al ware het slechts, om die verordening, tegen welke de openbare opinie zich meer en meer en op de ondubbelzinnigste wyze verklaart, uit te stellen.

De kamer der gedeputeerden heeft, met verwerping van alle de voorgestelde amendementen, het eerste artikel van de wet voor de schadevergoeding van St. Domingo, aangenomen. Hetzelve houdt in, dat de som van 150 millioenen geheel over de voormalige colonisten zal worden verdeeld, zonder eenige korting ten behoeve van het gouvernement.

By die gelegenheid heeft de heer Perrier den minister van financien vinnig aangetast, en afgevraagd, of het niet eene waarheid was, dat van den eersten termyn van de retributie van Hayti van 30 millioenen op den laatsten December slechts 24 millioenen en wel in 3 pct. renten in de consignatie kas waren gestort. Z. E. heeft zulks niet ontkend, maar zich trachten te verschonen, met de aanmerking, dat de agenten van het eiland zich hadden gevleid hunne geldleening op meer gunstige voorwaarden te zullen sluiten, maar zich hadden verbonden, om de ontbrekende zes millioenen met den eersten te zullen aanvullen.

In die zitting heeft de heer de Neuville zich mede het lot der Grieken aangetrokken. Hy heeft de ministeriele aanmerking, eenigen tyd te voren gemaakt, dat de zaak der Grieken geheel was afgescheiden van die van St. Domingo, ten grondslag genomen, om de ministers zeer ernstig af te vragen, of het hun bewust was, dat Missolongi thans belegerd werd door Franschen; dat deze vesting beschoten werd door 43 stukken geschut, in Frankryk gekocht en door Franschen bediend; dat in Marseille vyf schepen werden uitgerust, ten einde de magt van den Bassa van Egypte te gaan vergrooten. Hy meende het daarvoor te moeten houden, dat de ministers geene kennis droegen van alle deze schandalen, doch oordeelde het hoog tyd, dat zy zich deswegens verklaarden, en het niemand ten kwade duidden, welke ten dien aanzien eene kreet van medelyden, jammer en verontwaardiging deed hooren.

Ofschoon de heer de Villele en nog andere ministers tegenwoordig waren, heeft geen hunner het woord opgevat, om de kamer op deze vragen eenige inlichting te geven, en heeft de heer de Castelbajac zich gehaast, om het spreekgestoelte te beklimmen, ten einde voorgestelde amendementen op de wet van St. Domingo te bestryden. Dit stilzwygen der ministers geeft aanleiding tot menigte aanmerking.

Eenigen tyd geleden heeft de party der Jesuiten het zoo verre weten te brengen, dat by eene koninklyke ordonnantie is bevolen, dat het borstbeeld van een der presidenten van het parlement van Bordeaux, bekend door zyne zucht, om de Protestanten ten scherpste te vervolgen, in de vergaderzaal van het tegenwoordige geregtshof daar ter stede zal worden geplaatst.

Den 19den Maart—De party der Jesuiten heeft pogingen aangewend, om den heer de Montlozier wegens zyne bekende memorie in regten te doen vervolgen, doch men schynt zulks niet geraden te hebben geoordeeld. Men tracht thans verscheidene der door hem aangehaalde byzonderheden tegen te spreken. Het is echter gebleken, dat een der geestelyken te Versailles een groot gebouw aldaar, door werklieden, die hy ter zyner beschikking heeft, gelyk men zich uitdrukt, laat inrigten, ten einde jonge lieden in hetzelve te plaatsen, die, voor een klein geld, in verschillende handwerken zullen worden onderwezen.

Den 21sten Maart.—De koning wordt zeer in Portugal betreurd. Van het oogenblik, dat Z. M.'s ziekte eenen ernstigen keer heeft genomen, heeft de Britsche gezant, de heer A'Court, schier dagelyksche conferentien met de Portugesche ministers gehouden, en heeft de bevelhebber van de Britsche scheepsmagt op de Taag de noodige maatregels genomen, om de voorstanders van de wettige orde van zaken, zoo het mogt gebeuren, dat de party der koningin zich wilde roeren, de hand te bieden. Ofschoon de hoofden dier party wel byeen zyn geweest, heeft men echter van die zyde geene de minste bedenkelyke beweging bespeurd.

De regentesse des ryks, de Infante Isabella Maria, heeft nog twee oudere zusters, welke echter niet als zoodanig in aanmerking hebben kunnen komen, om dat de eene eenen vreemden vorst heeft gehuwd, te weten den Infant Don Carlos van Spanje, en de andere weduwe is van den Spaanschen Infant Don Pedro en uit dit huwelyk een zoon is geboren.

Vooreerst zal dus de staatkunde des overleden monarchs in Portugal worden opgevolgd, welke men thans verzekert, dat reeds lang geleden meer liberale maatregelen, betreffende het bestuur des lands, zoude hebben genomen, had de onrustige en moeilyke toestand van Spanje hem ten dien aanzien niet de meeste omzigtigheid aanbevolen. De patriarch, welke als lid is benoemd van den raad van het regentschap, is de opvolger van den genen, die zich in der tyd berucht heeft gemaakt door het mandament, in hetwelk de vernieling van alle vrymetzelaren werd bevolen, en staat bekend als geenzins deszelfs gevoelens te zyn toegedaan.

Marseille, 10den Maart.—De bouw van de oorlogschepen, welke, voor den onderkoning van Egypte bestemd, hier en in Toulon op stapel staan, is reeds aanmerkelyk gevorderd.—Een der ondernemers is naar Engeland en Zweden vertrokken, om aldaar de noodige artillerie, welke niet uit de Fransche magazynen geleverd wordt, te koopen. Met September zal dit eskader, bestaande uit een fregat, drie korvetten en eene brik, gereed zyn, en door Fransche officieren, onder Fransche vlag, naar Alexandrie gevoerd worden; waartoe men thans reeds zeelieden tracht aan te werven.

's Gravenhage, 11den Maart.—By besluit van den 10den dezer heeft Z. M. den ridder de Conink, op deszelfs verzoek, eervol als minister van buitenlandsche zaken ontslagen, met behoud van den rang en den titel van minister van Staat, en heeft Z. M. den baron Verstolk van Zoelen als zoodanig benoemd.

Den 21sten Maart.—Uit officiele berigten uit Batavia tot den 9den November blykt, dat de overheden van Sourabaija, zich overtuigd hebbende van de vyandelyke gezindheid van den regent van Kerto Sono, behoorende tot het gebied van Djoejocarta, het geraden hebben geoordeeld, om geenen aanval van denzelven af te wachten, maar hem te voorkomen;—dat de resident Bezier zich ten dien einde den 22sten October met eenige gewapende inlanders derwaarts heeft begeven, doch dat de laatstgenoemde al spoedig en op het vallen van de eerste schoten de vlugt hebben genomen, zoo dat de resident genoodzaakt was de rivier over te zwemmen, en op zoodanige wyze het gouvernements gebied te bereiken. Den volgenden dag zyn echter, troepen onder bevel van den kollonel Bonelie, aangerukt, welke de oude Kotta van Kerto Sono, zonder aanmerkelyken tegenstand, hebben vermeesterd en die plaats even als den dalm van den Tommongon hebben verbrand.

Uit Rembang werd gemeld, dat de regenten van Madion en Magelang tot inkeer schenen te zyn gekomen. Men meende, dat de Tommongon van Kerto Sono zich by deze regenten zoude vervoegen, en men vleidde zich, dat zy zich alsdan gezamenlyk zouden onderwerpen. Van de onderwerping van de beide eerstgenoemde had men den 9den het voorloopige berigt reeds ontvangen.

In het district van Grobogan vertoonden zich nog wel eenige benden der muitelingen, doch werden dezelve door nederlandsche krygsmagt telken reize met verlies teruggedreven en verjaagd.

De kolommen van den overste Cleerens en den majoor de Bast waren op de grenzen van Pekalongang terug gekomen, ten einde die oorden, by de aannadering van de west moesson, tegen allen overlast te dekken; zy zouden zich met de magt van den overste Dieil vereenigen, en alzoo de muitelingen van Selo Merto en Kretekjio bedwang houden.

De overste Coonius had by zynen terugtogt van Magelang naar Djocjocarta het district Probolingo van muitelingen gezuiverd Men was voornemens, om te Kalie Djinking eene sterkte opte werpen en een deel der troepen van Magelang daar in te leggen, en de naburige inwoners hadden zich vrywillig aangeboden, om daartoe de hand te leenen, in de hoop van door die sterkte te beter voor overlast te worden beveiligd. De troepen derwaarts op marsch, waren verscheidene reizen door talryke benden muitelingen stoutmoedig aangetast, doch hadden dezelve telkens met verlies afgeslagen.

In het begin van November had de generaal van Geen nog eene poging aangewend, om de Pangerangs eenige palen ten noord westen van Djocjocarta opteligten, doch de muitelingen hadden zich dadelyk verspreid en de expeditie had geenen anderen uitslag gehad, dan dat de Pangerangs van de eene dessa naar de andere waren verjaagd. Den 3den dier maand was de generaal van Geen te Djocjocarta teruggekomen.

Voor het overige had men den 9den te Batavia uit alle gouvernements districten voldoende berigten. Te Palembang had men geene zwarigheid gezien, om een deel van de Europeaansche bezetting van de kraton naar Java te zenden.

Den 23sten Maart.—Dezer dagen is de vesting Luxemburg, welke gedurende vele jaren, als eene der vestingen van het Duitsche Verbond, Pruissische bezetting heeft in gehad, als zoodanig aan hetzelve Verbond overgegeven geworden. De Nederlandsche overheden hebben echter aan de overgave geen deel genomen, om dat de werkzaamheden der plaatselyke kommissie niet in tyds aan de Nederlandsche overheid zyn onderworpen geworden, en deze niet verlangde, dat de belangen van hare ingezetenen op deze wyze soms in de waagschaal zouden worden gesteld.

Uit de opgaven, wegens den staat van het armen wezen over 1824, blykt, dat de godshuizen, ten getale van 727, bevolkt zyn geweest met 42 977 personen, welker inkomsten beloopen hebben uit eigene middelen *f*2,847 803; uit collecten *f*264,946 · uit subsidien van de gemeenten *f*1,234 347 en van den staat *f*82,497, in het geheel *f*4 429 594 en welker uitgaven hebben bedragen aan kosten en lasten van administratie *f*1,013,798 en aan onderhoud en voeding *f*3,890,410; in het geheel *f*4 404 208;

Dat in dat jaar door 5088 administratien zyn bedeeld 684 706 huiszittende armen uit *f*2 702, 746. eigene middelen; *f*1 258 365 collecten; *f*1,311,045 subsidien van de gemeenten en *f*7,238 van den staat, te zamen *f*5 297 395 en waarvoor zyn uitgegeven *f*642,558 aan kosten en lasten van administratie en *f*4,618,656, aan bedeelingen, te zamen *f*5,261, 215;

Dat 63 genootschappen (in Gelderland, Holland, Zeeland, Utrecht, Vriesland en Gronin-

gen) gedurende den winter aan 39 080 personen voedsel en brandstoffen hebben uitgereikt, ter waarde van *f* 91.322;

Dat in Holland een genootschap van vrouwen 256 kraamvrouwen, met de waarde van *f* 3,258. en in Luik een dergelyk genootschap 220 kraamvrouwen heeft bedeeld met *f* 2 800;

Dat op 243 armen scholen zyn onderwezen 48 326 leerlingen;

Dat in 39 werkplaatsen van liefdadigheid zyn bezig gehouden 7265 armen, uit eene inkomst van *f* 236,450 eigene middelen; *f* 6513 collecten; *f* 13.539 subsidien van armbesturen en *f* 145.140 van gemeenten; te zamen *f* 401.642, en met eene uitgave van *f* 255 614 aan administratie en gereedschap, enz.; *f* 66.434, aan voeding, en *f* 110,432 aan daggelden, te zamen *f* 432.480;

Dat 8 bedelaars werkhuizen bevolkt zyn geweest met 3415 bedelaars; met een ontvang van *f* 31,951 eigene middelen; *f* 237,329 daggelden door de gemeenten te betalen, totaal *f* 269,280; en eene uitgave van *f* 66 393 aan administratie en *f* 194.075 aan voeding, te zamen *f* 260.469;

Dat 125 lomberden een kapitaal gebruiken ter beleening van *f* 4,723 805; een zuiver voordeel opleverende van *f* 260 569;

Dat 10.335 deelnemers in 51 spaarbanken hebben gehad een bedrag van *f* 1.553.045.

Dat in 14 colonien van weldadigheid 626 woningen zyn bewoond door 3 033 behoeftigen, 1,232 weezen en verlatene kinderen en 1,061 bedelaars, te zamen 5 331 personen, en dat door dezelve ontgonnen zyn 2,661 bunderen lands.

Uit het verslag van den luitenant gouverneur *de Kock*, wegens de aangewende pogingen, om de oproerige Pangerangs, by Djocjocarta opteligten, blykt, dat de voorloopige tyding, als of er oneenigheid tusschen dezelve zoude bestaan, niet bevestigd is geworden; dat de muitelingen slechts eenmaal, door eenige priesters aangevoerd, moedigen tegenstand hebben geboden, maar voor het overige dadelyk zyn geweken; dat Z. E. op dien togt weder door een aantal inlandsche grooten is verzeld geworden.

Marseille, 3den Maart —De kamer der gedeputeerden beraadslaagt over de wet, de schadeloosstelling van de gewezene grond eigenaren van St. Domingo.

De monarchale contra oppositie verklaart zich tegen dit ontwerp, om dat de acte van emancipatie, welke tot dezelve aanleiding heeft gegeven, haar voorkomt als onstaatkundig en gevaarlyk. Zy meent, dat, zoo er dringende redenen hadden bestaan, om van staatkunde ten aanzien dier volkplantingen te veranderen, de koning de oproerige negers, welke zich tegen hunne wettige heeren en meesters hadden gewapend, vergiffenis had behooren te schenken, en keurt het ten hoogste af, dat een ministerie, hetwelk er op uit is, om de verbreiding van republikeinsche grondstellingen zoo veel mogelyk te verhinderen, door de emancipatie van deze kolonie, den opstand als het ware heeft gewettigd, en een voorbeeld gegeven hetwelk vroeg of laat voor de Fransche volkplantingen de nadeeligste gevolgen zal hebben. Een hunner, de heer Berthier, gispt het ministerie, om dat het zich niet wapent, ten einde het herstel van het wettig gezag van Spanje in Zuid Amerika krachtdadig te bevorderen. Een ander, de heer Hyde de Neuville, meende, dat het genoegzaam zoude zyn geweest, om de havens van St. Domingo te blokkeren, ten einde de bevolking van 200,000 zwarten de heerschappy van 8 á 9000 kleurlingen te zien afschudden, en zich weder onder de bescherming van Frankryk te stellen, enz. De meeste beschouwen deze acte als een voorlooper van het erkennen der Zuid Amerikaansche gemeenebesten.

De minister van marine heeft deze leden onder het oog trachten te brengen, dat, sedert den dood van Christophe, het eiland onder een en hetzelfde bestuur is gekomen, hetwelk de binnenlandsche rust krachtdadig handhaaft, en buitenlands allerwege betrekkingen aanknoopt; dat het alzoo van belang is geworden voor den Franschen handel, om zich te ontslaan van die vernederende voorwaarden, aan welke dezelve, uit den aard der zaak, op St. Domingo onderworpen is gebleven; dat men dit oogmerk langs twee wegen heeft kunnen bereiken; door onderhandeling, of door herovering; dat dit laatste middel eenmaal is beproefd, doch, met verlies van honderd duizend Franschen en twee honderd millioenen schats, is mislukt; dat men alzoo het eerste middel meer overeenkomstig met het waar belang des ryks heeft geoordeeld; dat de koning, wel is waar, wat de binnenlandsche daden van bestuur betreft, geene domeinen van de kroon, zonder goedvinden van de wetgevende magt, kan vervreemden, doch dat Z. M. wat de buitenlandsche aangelegenheden aangaat, alleen derwegens traktaten sluit en overeenkomsten tot stand brengt, en dat de koning in deze heeft aangenomen de houding, welke Z. M. oordeelde, dat het best met de waardigheid van de kroon was overeen te brengen.

Dit heeft niet belet, dat de voornaamste contra opposanten de wet hebben blyven bestryden en den koning het regt betwisten, om op deze wyze colonien te emanciperen, dat is, gedeelten van het grondgebied van den staat te vervreemden. De heer Bertin de Vaux heeft de geschiedboeken aangehaald, ten betooge, dat Fransche koningen, in gevangenschap zynde, en in dien staat traktaten hebbende gesloten, de staten of parlementen van dien tyd deze traktaten niet als geldende hebben willen beschouwen. Zyne redenen hebben by de ministerielen eenen zeer onaangenamen indruk gemaakt, en aanleiding gegeven tot menigen uitval, tot geen gering genoegen van de weinige liberalen, welke dezelve aanhoorden. Hy en de zynen begrepen, dat, zoo lang de ordonnantie van emancipatie niet aan de goedkeuring der kamers was onderworpen, de onderhavige wet niet in aanmerking konde worden genomen, en eindigde met de voordragt van een amendement, strekkende, dat zoo de kamer de wet aannam, zy daarmede geenzins afstand deed van het beginsel, dat geen deel van het grondgebied van den staat, zonder medewerking van de wetgevende vergaderingen, mogt worden vervreemd

De heer Human, behoorende tot de party der liberalen, heeft gemeend, dat men den koning mogt danken, dat by eene zoo moeilyke aangelegenheid met een zoo gewenscht gevolg had ten einde gebragt.

Den 10den Maart.—De kamer der Pairs heeft de wet op het bedryven van misdaden in de Levant, zoodanig als zy door den Pair de Chateaubriant is veranderd, byna eenstemmig aangenomen. Deze uitslag maakt het ministerie byzonder en heeft aanleiding gegeven tot het gerucht, als of de heer de Peyronnet eenen opvolger zoude bekomen. Lieden echter, die wel meenen onderrigt te zyn, oordeelen dat zoo lang het ministerie over het algemeen zoodanig blyft zamengesteld, als het thans is, de heer de Peyronnet geen gevaar loopt.

Amsterdam, 13den Maart.—Dezer dagen is alhier op de werf van den scheepsbouwmeester Dayts de stoomboot van stapel geloopen, welke bestemd is, om vaartuigen van en naar het Nieuwe Diep en de reede van Texel te sleepen, en op het Noord Hollandsch kanaal te varen.

Den 18den Maart.—Den 9den Maart is van Vlissingen vertrokken Z. M.'s oorlogs fregat de Amstel, kapt. T. Bakker, naar Rio de Janeiro en de kust van Guinea.

Londen, 14den Maart.—Men leest in de Amerikaansche papieren, dat de beroemde Jefferson, welke de verklaring der onafhankelykheid van de Vereenigde Staten van Noord America heeft opgesteld; de konstitutie van Virginia ontworpen; welke eenmaal ambassadeur en tweemaalen president van Noord Amerika is geweest, op zyn 78ste jaar in een zoodanigen staat van behoefte verkeert, dat hy naar buitengewone middelen moet omzien, ten einde zyne schulden te betalen, en zich voor broodsgebrek te bewaren.

Frankfort, 18den Maart.—De jongste berigten uit Griekenland zyn van den 18den February van het eiland Cefalonia. De Grieken blokkeerden alstoen de Arabische bezetting van Tripolizza en hadden eene afdeeling Egyptenaren, welke leeftogt van Modon derwaarts wilden voeren, met groot verlies terug gedreven. Missolongi stelde zich steeds dapper te weer en had leeftogt en hulptroepen bekomen. Ibrahim lag met 7 á 8000 Egyptenaren vóór die vesting, daar de Seraskier, uit yverzucht tegen dezen zynen mededinger, geheel zyn leger had laten verloopen. Hy dreigde met een storm, doch liet het tevens de belegerden de voordeeligste aanbiedingen voorstellen; als onder andere, dat hy de belegering zoude opbreken, indien men zich verbinden wilde, om de plaats vrywillig op tegeven, zoodra hy den geheelen Peloponesus zoude hebben vermeesterd en bezet; welk aanbod echter van de zyde van de verdedigers van Missolonghi onbeantwoord was gebleven. Verscheidene Turksche schepen waren naar Alexandria gezeild, om leeftogt te halen. De Grieken wilden te Megara eene vergadering der volksvertegenwoordigers byeenroepen, om de voorstellen der Turksche kommissarissen in overweging te nemen en te beantwoorden.

Den 21sten Maart.—De berigten van Saxen zyn, wat den handel betreft, nog zeer treurig. De koning heeft de regering van Leipzig 100.000 thalers gezonden, ten einde dezelve, zonder renten, op goeden waarborg uit te leenen. De val van het Huis van *Reichenbach* wordt zeer betreurd; de fabriekant, de koopman, die geld behoefden, vonden by hetzelve steeds, op billyke voorwaarden, ondersteuning. In 1825 moet dit Huis 38 millioenen hebben omgezet. Men vreest, dat er nog veel tyds zal verloopen, alvorens deszelfs staat met zekerheid kan worden opgemaakt, doch men vleit zich steeds, dat het zyne schulden, indien er geene buitengewone omstandigheden plaats hebben, zal kunnen betalen.

Het aantal der arbeiders, voornamelyk de wolfabriekanten, welke in Saxen ledig gaan, wordt steeds grooter.

Den 9den Juny 1826.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c. Zal de Boekhouder en Eerste Commis waarnemende de werkzaamheden van het Ambt van Raad Contrarolleur der Financien, aan den minst inschryvende verleenen de leverancie van Azyn aan 's Ryks Magazynen ten behoeve van het Militaire Garnisoen, tot dat er toevoer van dat artikel uit het Moederland zal zyn aangebragt.

De billetten van inschryving daarvoor kunnen van heden, tot uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 13den dezer des morgens te tien ure aan het Raad Contrarolleurs Kantoor worden ingeleverd, terwyl het antwoord op dezelve, daarna ter zelve plaatse te bekomen zal zyn.

De Boekhouder en 1ste Commis voormeld,
J. PH. BOSCH.

Den 31sten Mei 1826.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende zal op den 13den der aanstaande maand Juny, ten zyne woonhuize aan de Overzyde dezer haven by Publieke Opveiling aan den meest biedende doen verkoopen: eenige Paarden, Merries, Ezels en Koeyen
M. E. VAN DER DYS.

Fiscaal's Kantoor, den 9den Juny 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 20 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Lÿst der sedert den 2den tot den 9den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

M. Pieters	Francisca Heysen
M. de Mey Schotborg	S. Lyon
J F G. Ziegler	M. L. de Valencia
H. R. Heyunga	C. de Quartel
T. Brion	H. & R. Brandon
W. H. Scherius	Aboab
E. Penso	Jacob Sasso
D. A. Gomes Casseres	J. Moreno Henriquez
J. Muller	

Curaçao den 9den Junÿ 1826.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JUNY.

3. golet Eclipse, Rusmen,		St. Thomas
5. —— Catharina, Wright,		St. Martin
—— Union Filantropica, Dominguez,		Coro
—— Helena, Kock,		Aruba
6. —— Theresa, Rekwester,		Puerto Cabello
8. —— Twee Broeders, Laclé,		Aruba
9. —— Gysbertha, Debrot,		Jamaica en Aruba
—— Generaal Sucre, Boordman,		Maracaybo

UITGEKLAARD—JUNY.

3. brik General Paez, Clarck,		New York
6. golet Goede Intentie, Raven,		Aruba
9. —— Union Filantropica, Dominguez,		Coro
—— Catharina, Wright,		St. Martin

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 11den Juny, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Op Zaturdag laatstleden des avonds is Z. M.'s brik de Kemphaan, gekommandeerd door den luitenant der Eerste Klasse Godsen, van Puerto Cabello alhier aangekomen.

Het Nederlandsche brik schip de Almelo, kapt. T. Smith, is op denzelfden namiddag met 42 dagen reize van Texel alhier aangekomen; bÿ welke gelegenheid wÿ Haarlemsche Kouranten ontvangen hebben loopende tot den 25sten Maart, waaruit wÿ eenige nieuws artikelen getrokken hebben, welke onze lezers in dit nummer zullen geplaatst vinden.

Met de aankomst van de schoener Gÿsberta, kapitein Debrot, van Jamaika, vernemen wÿ, dat er aldaar een Spaansch linie schip en eene schoener ten anker zÿn gekomen en dat vier Spaansche fregatten daaromtrent kruizen; ook dat generaal Morales met troepen te Havana is aangekomen.

UITTREKSELS VAN EL COLOMBIANO.

Caracas, Mei 17.

AKTE DER MUNICIPALITEIT VAN DE STAD CARACAS.

In de stad Caracas op den 16den Mei van het jaar 1826, het zestiende jaar der onafhankelykheid, de politieke chef Domingo Navas Espinola, de eerste en tweede alcaldes Francisco Ignacio Alvarado Serrano en Geronimo Pompa, en de leden der municipaliteit Lorenzo Emasabel, Antonio Abad Sedillo, Juan José Gimenes, Fernando Acosta, Narciso Ramirez, Manuel Lopez, José Francisco Cespedes, José Dionisio Flores en José de Irribaren, vergaderd zynde in de konstitutionele zaal der municipaliteit, hebben overwogen, en de volgende besluiten genomen:—

De politieke chef stelde aan de aandacht van het hof vóór, eene kommunikatie ontvangen van Z. E. den generaal José Antonio Paez, gezamenlyk met de antwoorden van de verhevene municipaliteit van Valencia, aangaande de commissie, waarmede de heeren José Nuñez Casares en Pedro Pablo Diaz, van wege dit hof, op den 5den dezer zyn belast geworden, en merkte te terzelver tyd aan dat het eene zaak is van groote aangelegenheid, om deze gewigtige en dringende omstandigheid in overweging te nemen en te beraadslagen over de besluiten, genomen door de korporatie in hare zittingen van den 27sten en 30sten April, als mede op den

1sten, 10den en 11den dezer, en byzonderlyk die voorstellen welke deze laatste behelzen.

De officiele kommunikatie van Z. E. de generaal Paez, gedagteekend Valencia den 12den dezer werd toen voorgelezen, behelzende zyne toetreding tot de gevoelens van deze korporatie, en zynen wensch om in deze stad tegenwoordig te zyn, ten einde zoodanige schikkingen tot welzyn van het volk te maken, als de omstandigheden mogten vereischen. De akten van de verhevene municipaliteit van Valencia, voorgesteld door de heeren kommissarissen aan de vergadering, werden vervolgens voorgelezen, en de griffier van het hof stelde voor, dat schoon de intendent in de zitting van den 5den dezer deszelfs gevoelens te kennen gegeven had wegens de onwettigheid of nietswaardigheid van gemelde akten, hy het geraden oordeelt, om hem te verzoeken hierby tegenwoordig te willen zyn, en tot dat einde eene kommissie af te vaardigen met last om tevens te vernemen, of Z. E. nog by dezelfde gevoelens volhardt, welke hy in de vergadering van den 5den dezer te kennen gegeven had. Dit voorstel werd in overweging genomen, en de stemmen opgenomen zynde, werd het eenparigtyk goedgekeurd, behalve dat voor het tegenwoordig onnoodig is, om de gevoelens van den intendent intewinnen. Ten dien einde benoemde de president den gemelden griffier en Fernando Acosta lid der municipaliteit, om terstond deze kommissie te gaan uitvoeren; terug gekomen zynde, berigten zy dat de heer intendent zyne goedkeuring te kennen gegeven had, over de handelwyze van het volk en de municipaliteit, wegens de maatregels welke in deze omstandigheden mogten genomen worden, tot welzyn en rust van het algemeen; maar Z. E. eischt dat de uitnoodiging in geschrifte zou gedaan worden, behelzende het oogmerk daarvan, of anderzints hem op dezelfde wyze de besluiten welke door de municipaliteit mogten genomen worden te doen toekomen.

Na eene korte beraadslaging over het antwoord van den intendent, besloot de municipaliteit om eene uitnoodiging in geschrifte te doen, door middel van dezelfde kommissarissen, meldende slechts daarin, dat deze heeren hem de noodige verklaring, aangaande de reden dezer uitnoodiging zullen geven. De intendent antwoordde in geschrifte dat hy terstond in het raad huis zal verschynen, hetgene werkelyk is geschied; en na eene overlezing der kommunikatie van Z. E. den generaal Paez en der laatste akte van de verhevene municipaliteit van Valencia, welken, almede onder andere zaken de akte van dit hof van den 29 Dec. 1821, wegens deszelfs eed gedaan aan de konstitutie, in rype overweging genomen zynde, werden de artikelen der akte van de verhevene municipaliteit van Valencia gesanctioneerd en geratificeerd in de volgende order:

1. Dat deze municipaliteit en die van Valencia met en benevens anderen dewelke reeds haze toetreding hebben gemanifesteerd of nog mogten manifesteren, vereenigd door deputatien die ten spoedigste vergaderen zullen ter plaatse door zyne excellentie den verdienstelyken generaal Paez daartoe zal bestemmen, vervaardigen zullen eene acte waarin uitgedrukt wordt de gewigtige redenen die het volk genoodzaakt hebben zyne excellentie te herstellen in het militaire kommandement en om dezelve met de overige vereischte autoriteit te bekleeden.

2. Dat het in de acte uitgedrukt worde, het besluit dezer gemeenten om het tydstip te vervroegen hetwelk by de constitutie tot herziening van dezelve is voorgeschreven, middelerwyl dat tyd en ondervinding zullen hebben doen kennen de zwarigheden in de uitvoering derzelve en de verandering dewelke daarin zouden behooren gemaakt te worden.

3. Dat er terstond eene bezending gedaan worde aan zyne excellentie den Bevryder President, met verzoek dat hy zyn eigen land kome bezoeken, alwaar hy als deszelfs doorluchtig kind, den besten vriend en den meest verdienstelyken burger zal ontvangen worden, om deszelfs invloed op de overige departementen te willen gebruik maken, ten einde thans de groote zamenkomst te bewerkstelligen dewelke by de constitutie voor het jaar 1831 bepaald is, op dat daarin in overweging worde genomen, het belang om deze verandering in broederlyke vreedzaamheid tot stand te brengen, als gemeenschappelyke belanghebbenden in onze broederlyke welvaart, tot voorkoming der gruwelen van eenen burger oorlog; voorts nog om, met de uitgestrekte ondervinding die hy verkregen heeft gedurende den tyd dat hy het lot van een groot gedeelte van Amerika bestuurd heeft, ons met wysheid en omzigtigheid voortelichten en onze leermeester te zyn in de vestiging van onze staatsregeling.

4. Dat de tegenwoordige staat van zaken volstrekt vordert om zyne excellentie den generaal en chef José Antonio Paez met al de noodige magt te bekleeden, ten einde de goede orde en algemeene rust te onderhouden, legers zamen te stellen om het grondgebied tegen vyandelyke aanvallen of andere hostile daden te verdedigen en den gang der administratie voort te zetten, alle welke attributen hy met den titel van civiel en militair opperhoofd van Venezuela zal uitoefenen.

5. Dat deze autoriteit in zyne excellentie berusten zal zoo als de tyds omstandigheden zulks zullen vorderen, welke men hoopt te zullen veranderd zien met de komst van zyne excellentie den president Bevryder, en dat als dan, of wanneer het volk van Venezuela met zekerheid hare vereeniging zal kunnen tot stand brengen, hetzelve byeengeroepen worde overeenkomstig den grondslag dien er zal gelegd worden tot de overweging omtrent den vorm van gouvernement, meest overeenkomstig aan deszelfs toestand, gewoonten en voortbrengsels.

6. Dat zyne excellentie de generaal en chef José Antonio Paez van heden aanvang met de uitoefening der autoriteit van civiel en militair opperhoofd van Venezuela, waarin men hoopt dat hy de openbare roemvolle achting en reputatie die hem onze keuze waardig gemaakt hebben, zal handhaven en, zoo mogelyk, nog meer uitbreiden.

7. Dat de autoriteit van zyne excellentie pligtigtyk erkend worde door al de bestaande autoriteiten.

De municipaliteit besloot toen dat er twee afschriften van al hetgene door haar en door de talryke inwoners van die stad, die er tegenwoordig geweest zyn, gesanctioneerd en geratificeerd is geworden, aan den heer intendent van het departement zullen toegezonden worden, één voor zyne eigene informatie, en het andere om verzonden te worden aan den kommandant der wapens; dat ook andere afschriften zullen gezonden worden aan Z. E. den generaal José A. Paez, aan Z. E. den generaal en chef, Santiago Mariño, aan de verhevene municipaliteit van Valencia en aan het kanton van La Guayra; en dat dezelven afgedrukt en toegezonden worden door middel van den politieken chef aan wien het zal behooren. De kommissarissen de heeren José Nuñez Casares en Pedro Pablo Dias, maakten aan de vergadering bekend, dat zy zeer vriendelyk en heusch zyn onthaald geworden door de municipaliteit en het volk van Valencia, byzonderlyk door Z. E. den generaal Paez en de krygsmagt, die den besten wil te kennen gaven voor het volk en de municipaliteit die hen afgevaardigd hebben. De vergadering kon niet minder zyn dan hare dankbaarheid te kennen te geven voor deze liberaliteit en openhartigheid; en besloot dat deze erkentenis door middel van hare kommissarissen aan Z. E. en dat verhevene ligchaam zou medegedeeld worden, voor de eensgezindheid en edelmoedigheid welke zy aan den dag gelegd hebben in deze eerste onderhandeling en betrekking met deze municipaliteit. Vervolgens werd er de akte welke op den 8sten dezer door de municipaliteit van het kanton van La Guayra is afgekondigd voorgelezen, waarby in overeenstemming met dezelfde grondbeginzelen, welke die van Valencia en van deze hoofdstad bezield hebben, Z. E. den heer generaal José Antonio Paez tot opperbevelhebber van het departement is erkend geworden, in de volle uitoefening van zyne functien, in het besturen van den oorlog en in alle andere zaken welke door omstandigheden mogten vereischt worden. Deze akte is geconfirmeerd en beantwoord geworden met bewyzen van voldoening en vreugde, waarmede deze municipaliteit en het volk de gevoelens, welke in dezelve uitgedrukt staan ontvangen hebben.

Hiermede is de vergadering gesloten.

In kennis waarvan, was geteekend, Domingo Navas Spinola.—Francisco Ignacio Alvarado Serrano.—Gerónimo Pompa.—Lorenzo Emazabel.—Antonio Abad Cedillo—Juan José Gimenes.—Fernando Acosta—Narciso Ramires.—Manuel Lopez—José Francisco Cespedes.—Jasé Dionicio Flores—José de Iribarren.

Raimundo Rendon Sarmiento.
Secretaris.

Translated for the Courant.

INHABITANTS OF VENEZUELA,

The people by a spontaneous election have placed me at the head of the military and civil departments:—in this station the welfare of the country is the only object I have in view:—Our enemies fancied themselves once more our conquerors, and congratulated each other on the event. Vain illusion! unshaken in our principles we shall always be found ready to repel them.

It is that supreme law of mankind:—self preservation—which has dictated the measures we have resorted to, and which stand recorded in the proceedings of the municipal body:—For further particulars the public is referred to the columns of the press; while it suffices for the present to say, that the laws are in force, that all the pledged guarantees will be held inviolate, and that nothing shall be altered, which does not stand in opposition to our present system.

The people groaning under the afflictive influence of a silly administration, sighed for the moment of seeing their sufferings at an end.—We consequently seized the opportunity, as it offered, for endeavouring to ameliorate their situation, by an application of the constitution itself; we are determined to anticipate the period of the great convention, fixed upon for the year 1831:—in the accomplishment of this object we look up to the President Liberator himself as an umpire and a mediator, who will certainly not be deaf to the calls of his countrymen.

Our peculiar situation points out the necessity of arming ourselves—we would indeed be wanting in common sense, if we were not to assume a proper attitude, at a moment when we are not less threatened by our common enemy from abroad, than by the artful machinations of egotism at home.

As a chief of your own choice, I shall not wield the sway to oppress you—but to protect you and preserve your liberty. I shall always consult the opinion of men of sound judgment whose wise deliberations shall constitute my line of conduct.

Head quarters Caracas, the 19th May 1826.
JOSE A. PAEZ.

FROM JAMAICA PAPERS.

From the small number of the troops which have arrived at Saint Jago, (Cuba) it can scarcely be supposed they have in contemplation, any offensive operations. So considerable a Naval Force would also indicate that the object of the whole, is the defence of Cuba. The Arch Bishop having intrusted himself in a foreign frigate in preference to one of his own nation, appears to indicate a want of confidence in the security of the latter, notwithstanding their numbers.

On the 10th of Dec. the infant prince of Brazil was baptized, with the following catalogue of names:—Don Pedro de Alcantara, José, Carlos, Leopoldo, Zalvador Ribiano, Francisco, Xavier de Paula, Leocadio, Miguel, Gabriel, Rafael, Gonzaga!!

We have been favored with a letter from St. Jago de Cuba, dated 11th instant, from which we copy the following extract, and subjoin a translation of the Official Orders which have been recently sent out from Spain for the immediate suppression of the slave trade in that Island:

Most Excellent Sir!

The minister of his Britannic majesty having complained, of the fraudulent introduction into the Island, under your government, of negroes in contravention of the stipulations contained in the treaty of 1817, in the exact and punctual fulfilment of which, the English government, and nation, have always taken so much interest; the king our lord could not do less than take this subject into consideration; and for the more certain determination of which he consulted not only the council of the Indies, and the Junta of ministers, but also other persons in whose knowledge of the subject he has much confidence; and after maturely examining the various reasons assigned, and means which have been proposed, he has thought proper to adopt those which his high consideration has deemed most adapted to enforce the extinction of such contraband trade; although he cannot believe to be insufficient for this purpose, the measures already taken, and the instructions in the different orders which have been given to the authorities of that Island, during the whole period or time, which has elapsed from the date of the said treaty of 1817 up to this date.

The king our lord has in consequence resolved that every vessel proceeding from the coast of Africa, shall at the moment of her arrival in any of the ports of that Island, deliver to the commandant of the marine, a diary of her voyage, in order that it may be examined by him, and if he find any motive of suspicion, that the vessel has brought and clandestinely disembarked negroes, he shall immediately transmit to your excellency a report thereof, in order that you may proceed to the investigation of the subject, and punishment of offenders, according to the vigilant laws relative to that matter; it being understood that to your excellency only, belongs with the aid of your assessor, the jurisdiction of such cases: his majesty at the same time declares that of whatever class the parties may be, the slaves clandestinely introduced shall be declared free, and the purchasers of them fined in the sum of 200 dollars for every one of the negroes whom they may have purchased.

His majesty has also resolved, that the very Reverend the Archbishop of Cuba, and the Reverend the Bishop of the Havanna, shall make it known to the Parochial Clergymen of their respective Dioceses, that from the time his majesty had thought proper to prohibit the traffic in negroes, its continuation, in no form whatever, is lawful in conscience; and that with whatever fraudulent contrivances it may be conducted, it constitutes in fact a real robbery. For which purpose the Secretary of Dispatch, of Grace, and Justice, has written under this date what is necessary for its fulfilment, to the said Right Reverend Prelates.

His majesty has moreover determined, that those negroes, who may denounce the vessels in which they may have been imported, after the publication of the order which you may promulgate to this effect, shall obtain their freedom, but not those who may have been imported before that period.

By the Royal Order, I transmit the whole for your information, and that of the mixed commission; and that it may be communicated to all those whose duty it may be, to see this sovereign degree carried into full and complete effect, as well by your excellency, as by the other authorities of the Island. Not permitting, however its tenor to affect transactions which have not taken place subsequent to its publication. God preserve your excellency many years.

Madrid, 2d January, 1826.

THE DUKE DEL INFANTADO.

To the Captain General of the
Island of Cuba.

(*A True Copy*)
ANTONIO MARIA DE LA TORRE
Y CARDENAS.

The Dutch brig of war Mercury, captain Tam, arrived off La Guayra on the 13th instant with dispatches for His Dutch Majesty's Consul. We learn that the object of her visit is to ascertain the present state of our affairs, which as usual, under circumstances like ours, have been grossly exaggerated abroad: a Dutch sloop of war is stated to be likewise dispatched to Puerto Cabello with the like view. The Mercury is placed at the disposal of the Dutch Consul.—*El Colombiano.*

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, May 17.

ACT OF THE ILLUSTRIOUS MUNICIPALITY OF THE CITY OF CARACAS.

In the city of Caracas on the 16th of May of the year 1826, sixteenth year of independence, the political chief, Domingo Navas Espinola, the 1st and 2d alcaldes, Francisco Ignacio Alvarado Serrano, and Geronimo Pomps, and the members of municipality, Lorenzo Emesabe, Antonio Abad Sedillo, Juan José Gimenes, Fernando Acosta, Narciso Raminez, Manuel Lopez, José Francisco Cespedes José Dionisio Flores, and José de Irribaren, having assembled in the Constitutional Hall of the Municipality, discussed and agreed to the following resolutions:

The political chief called the attention of the court to a communication received from his excellency general José Antonio Paez, together with the answers of the illustrious municipality of Valencia, respecting the commission conferred on Messrs. José Nuñez Casares, and Pedro Pablo Dias, by the proceedings of this court of the 5th instant, and stated at the same time, that it was a matter of the first necessity to take this grave and urgent matter into consideration, and deliberate on the resolutions adopted by that corporation in its sessions of the 27th and 30th of April, as well as on the 1st, 10th, and 11th instant, and more especially regarding the propositions contained in this list.

The official communication of His Excellency General Paez, dated Valencia the 12th instant, was then read, setting forth his concurrence with the sentiments of this corporation, and manifesting his wish to assist personally in this city, in promoting such arrangements for the benefit of the people as circumstances might require. The proceedings of the Illustrious Municipality of Valencia, as presented to the meeting by the Commissioners, were then read, and it was proposed by the Recorder of the court, that although the intendent had in the meeting of the 6th instant, stated his opinion of the illegality or invalidity of its proceedings, it seemed to him expedient to invite his attendance on the present occasion, naming for this purpose a commissioner, which should be likewise authorized to enquire whether he entertained the same sentiments as he expressed on the meeting of the 6th instant. This proposition being discussed and put to the vote, it was unanimously carried, except as far as related to ascertaining the sentiments of the intendent, which was deemed irrelevant to the matter. The president then appointed to this commission, the recorder of the court, and Fernando Acosta, who after an interview with the intendent, returned and stated, that he had every desire to co operate with the municipality and people, in such measures as they might take for the public happiness and tranquillity under the present circumstances, but that he repaired that the invitation should be made in writing, stating the objects in view, or if not, that the municipality would be pleased to transmit him an account of its proceedings.

After a short discussion on this reply of the intendant, the municipality resolved on sending him a written invitation, by means of the same commissioners, merely stating therein, that these gentlemen would give him the required information respecting the motive of the invitation. The intendent replied in writing, that he would immediately repair to the court house, which he did forthwith, and after a second perusal of the letter of his excellency general Paez, and the ultimate act of the illustrious municipality of Valencia, and a full discussion therein, in the course of which the act of this court of the 29th of December 1821, respecting its oath to the constitution was referred to, the articles contained in the said proceedings of the municipality of Valencia were sanctioned and ratified in the following order:

1st. That this illustrious municipality and that of Valencia, with such others as have or may manifest their concurrence herewith, be assembled by means of their respective deputies' as soon as possible, in such place as his excellency general Paez may appoint, for the purpose of recording the imperious motives that have compelled the people to replace his excellency in the military command, and invest him with all necessary authority.

2d. That the same act do contain the resolution of the people to accelerate the period designated by the Constitution for the purpose of ascertaining the expediency of the present system; in as much as time and experience have manifested the obstacles which oppose the completion of this period, and have pointed out the reforms which must be effected.

3d. That a commissioner be forthwith dispatched to his excellency the Liberator, beseeching him to visit his native soil, where he will be received as its illustrious son, as its best friend, and the worthiest of its citizens, in order that he may be pleased to use his influence with the other departments, to the end of convoking forthwith, the grand convention appointed to take place by the constitution in the year 1831: and that the mode of effecting this reform in brotherly love, and as mutually interested in the general prosperity, and in avoiding the horrors of civil war, be taken into consideration by that assembly; and also that he may apply the great experience which he has acquired during the long period in which he has guided the destinies of a great portion of the American world, in communicating to us lessons of prudence and wisdom, and become our teacher in the establishment of our institutions.

4th. That in the actual state of affairs, it becomes absolutely necessary to invest his excellency general Jose Antonio Paez, with all authority requisite for the maintenance of public order and tranquillity, for raising armies for the defence of the country from foreign invasion, or other acts of hostility, and for preserving regularity in the administration, which authority he shall hold under the title of civil and military chief of Venezuela.

5th. That the authority of his excellency shall continue so long as circumstances may require; which it is hoped will change on the arrival of his excellency the Liberator and president, when, or so soon as it can be done with security, the Venezuelean people shall be convoked on a basis yet to be laid down, in order, to deliberate on the form of government most consonant with their situation, their customs, and productions.

6th. That his excellency general José Antonio Paez shall commence from this day to exercise the authority of civil and military chief of Venezuela, in the exercise of which it is hoped he will preserve, and if possible encrease, the glorious public esteemation and reputation; that has entitled him to our election.

7th. That the authority of his excellency be formally recognized by all the existing authorities.

The municipality then resolved that two copies of these proceedings, sanctioned and ratified by it and the numerous inhabitants of this city who were present, should be transmitted to the indendent of the department, one for his own information, and the other for transmission to the commandant at arms, that copies thereof be also remitted to his excellency general José Antonio Paez, to his excellency Santiago Mariño, to the illustrious municipality of Valencia, to the canton of LaGuayra,and that the same be printed and circulated amongst all whom it may concern by the political chief. The commissioners, Messrs. José Nunez Casares, and Pedro Pablo Dias, then announced to the meeting the demonstrations of friendship and harmony with which they had been received by the illustrious municipality and people of Valencia, more especially by general Paez and the military, who expressed the warmest sentiments towards the city municipality from whence the commission emanated. The meeting could not do less than express its gratitude for this liberality and confidence, and determined that its thanks be conveyed to his excellency, and that illustrious body, for the display of harmony and generosity manifested in this its first communication with this municipality. Then followed the reading of the act celebrated by the municipality of the canton of La Guayra on the 8th instant, by which, in accordance with the same principles that animate those of this city and Valencia, his excellency general José Antonio Paez, is recognised as commander in chief of the department, in all the extent of his faculties, in directing war, and in all attributes called for by circumstances. This act was confirmed and replied to, with expressions of the satisfaction derived by this municipality and city, from learning the sentiments contained in the said act.

With which the meeting broke up.

May 24.

BOGOTA

A LAW FOR ESTABLISHING CERTAIN PORTS, PORTS OF DEPOSIT.

The Senate and Chamber of Represen tatives of the Republic of Colombia, assembled in Congress.

IN AS MUCH AS,

The establishment of ports of deposit presents advantages not only to importers, by permitting the re exportation of such goods and merchandize, as do not find a ready sale, without payment of import duties, but also to the people in general, in as much as they will thus be regularly provided with such goods as they may require—have thought to decree, and hereby do decree:

Art. 1. The following ports, are declared ports of deposit for all kinds of goods and merchandize—On the Atlantic coast, Puerto Cabello and Carthagena:—on the coast of the Pacific, the port of Guayaquil.

Art. 2. All goods and merchandize may be imported at the aforementioned ports, as bonded goods, and placed in the stores of the custom house, where they must remain until the owner, consignee, or agent of such goods and merchandize shall demand them, whether wholly or in part, for the purpose of selling, or of re exporting them.

Art. 3. In case of recovering the goods for the purpose of offering them for sale, the import duties shall be paid by instalments, agreeably to the law on the subject, but the dates of these instalments shall only be calculated from the day on which the goods were taken out of the custom house. In case the goods or merchandize be withdrawn from the custom house with a view of re exporting them, whether to any other ports of the Republic, or to foreign ports, they shall not be liable to the payment of import duties in the ports of deposit, but should they be afterwards introduced to any port of the Republic, they must there pay the import duties in the terms provided by the law respecting imports.

Art. 4. All goods and merchandize imported for deposit, will be subject to an annual duty of 4 per cent, on the amount of the invoice, from the day on which the said goods be introduced into the stores of the custom house, until that of their being withdrawn, either for purposes of sale or re exportation. This duty must be levied at the time of withdrawing the goods and effects from the place of their deposit.

Art. 5. The owner, consignee or agent must present the invoice and list of goods placed in deposit in the mode laid down in the law of importation of the 8th of March of the year 16.

Art. 6. When goods and merchandize are withdrawn from deposit for the purpose of being re exported to any part of the Republic, the collector of the customs will give their owner, consignee or agent, a copy of the invoice, stating therein that the goods and effects have not paid the import duty.

Art. 7. The Executive will issue such regulations as may be deemed expedient, respecting the system to be observed, in the stores of deposit, as well as the formalities to be attended to in re exporting the goods.

Art. 8. Foreign goods and merchandize, passing the Isthmus, either from the Atlantic to the Pacific, or from the Pacific to the Atlantic, shall pay only two per cent. transit duty on the amount of the invoice, which must be presented and sworn to and certified, as laid down in the law of importation of the 8th of March of the present year.

The Executive will issue such regulations as may be necessary in admitting goods and merchandize into the Isthmus, for transportation from the one sea to the other, and that may be imported for this object.

Art. 9. The Executive will arrange for building out of the public funds, such stores and offices for bonding goods, as may be necessary in the ports.

Art. 10. The law of the 27th of September of the year 11, respecting the drawback of duties on certain articles, is hereby repealed

Given in Bogota on the 3d of April, 1826.—16.

On Saturday,the 15th instant, the resignation tendered by general Santander of the office of vice president for the second constitutional period, came before congress. It was nearly unanimously refused to be accepted; only five votes being in favor of receiving it.—*Constitutional of Bogota.*